

ΕΓΚΑΙΝΙΑ
ΕΚΘΕΣΗΣ ΕΡΓΩΝ ΤΕΧΝΗΣ
ΜΑΡΙΟΥ ΛΟΪΖΙΔΗ

Τετάρτη,
16 Οκτωβρίου 2024, 18:00

Αίθριος χώρος
Κτήριο Συμβουλίου-Συγκλήτου
«Αναστάσιος Γ. Λεβέντης»
Πανεπιστημιούπολη

Δηλώσεις συμμετοχής:
www.ucy.ac.cy/ucyevents

Για περισσότερες
πληροφορίες αποσταθείτε
στο Γραφείο Σχεδιασμού
και Υλοποίησης Επίσημων Εκδηλώσεων
του Πανεπιστημίου Κύπρου,
στο τηλ. 22894347

Το Πανεπιστήμιο Κύπρου σας προσκαλεί στα εγκαίνια της έκθεσης
Έργων Τέχνης του Κύπριου Ζωγράφου Μάριου Λοϊζίδη.

Η συλλογή αποτελείται από 29 σπουδαία έργα, τα οποία παραδίδονται
ως Δωρεά στο Πανεπιστήμιο Κύπρου.

Τα εγκαίνια της έκθεσης θα τελέσει ο Πρύτανης του Πανεπιστημίου Κύπρου,
Καθηγητής Τάσος Χριστοφίδης.

Η έκθεση θα διαρκέσει από τις 16 έως τις 23 Οκτωβρίου 2024.

Στα εγκαίνια θα παραστούν μέλη της οικογένειας του καλλιτέχνη Μάριου Λοϊζίδη,
ενώ η ανιψιά και βαφτιστικιά του, κα Electra Colios, θα μιλήσει για τη ζωή και το πολύτιμο έργο του.

Μάριος Λοϊζίδης, Εικαστικός

Εκπρόσωπος της δεύτερης γενιάς Κυπρίων καλλιτεχνών, ο Μάριος Λοϊζίδης (γεν. 1928, Λευκωσία-1988, Ύδρα) συγκαταλέγεται στους βασικούς εισηγητές της αφηρημένης ζωγραφικής στη νεότερη κυπριακή τέχνη. Ζει το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του στην Ύδρα, όπου αναζητώντας τα όρια της αναπαράστασης και το πνευματικό στην τέχνη, οδηγείται στην αφαίρεση, πειραματιζόμενος με διαφορετικές τεχνικές και υλικά.

Απόφοιτος του Παγκυπρίου Γυμνασίου επιλέγει να δραστηριοποιηθεί στον καλλιτεχνικό χώρο έπειτα από παρότρυνση του δασκάλου του και ζωγράφου Αδαμάντιου Διαμαντή. Το 1949 φεύγει για την Αθήνα με σκοπό να σπουδάσει αρχιτεκτονική και εσωτερική διακόσμηση. Το 1951 βρίσκεται στο Λονδίνο, όπου εξειδικεύεται στη ζωγραφική και τη λιθογραφία στο St. Martin's School of Art and Crafts. Στα πρώτα χρόνια της επαγγελματικής του καριέρας σταδιοδρομεί ως γραφίστας και το 1956 διακρίνεται με το βραβείο καλύτερου εξωφύλλου της χρονιάς για την εικονογράφησή του για δίσκο ηχογράφησης του έργου Peer Gynt του Edvard Grieg.

Το 1958 εγκαταλείπει την Αγγλία για την Ελλάδα. Εγκαθίσταται στη Ραφήνα με σκοπό την ενασχόλησή του με τη ζωγραφική. Ορισμένα από τα σχέδια που δωρίθηκαν στο Πανεπιστήμιο Κύπρου και παρουσιάζονται στην έκθεση ανήκουν στη μεταβατική περίοδο παραμονής του Λοϊζίδα στην παραλιακή πόλη. Πρόκειται για τοπία κατά βάση μονοχρωματικής παλέτας, μεταξύ παραστατικότητας και αφάιρεσης, στα οποία προοικονομείται η μετέπειτα δημιουργική του πορεία προς την ανεικονική ζωγραφική.

Το 1959 επιστρέφει στην Κύπρο για να διδάξει τέχνη στους μαθητές του Γυμνασίου Αρρένων Αμμοχώστου. Μετακομίζει μόνιμα στην Ελλάδα και συγκεκριμένα στην Ύδρα στις αρχές της δεκαετίας του 1960. Αυτή την περίοδο φτιάχνει τα πρώτα του αφηρημένα έργα. Όπως διαφαίνεται και από τη σειρά δεκαεπτά σχεδίων σε παστέλ, γκουάς και κάρβουνο, μέρος και αυτά της

δωρεάς στο Πανεπιστήμιο Κύπρου, η έμφαση είναι στην αυθόρμητη, ζωγραφική χειρονομία. Τα έργα μεταδίδουν κάτι πέραν της απλής οπτικής εμπειρίας—μια αίσθηση ελευθερίας και αλληλεπίδρασης με τον χώρο και τον χρόνο—ενσωματώνοντας την κίνηση, την ένταση και την ενέργεια του καλλιτέχνη μέσα στο έργο.

Ακολουθεί η σειρά Συνδυασμοί για ενατένιση, η σημαντικότερη της πορείας του, η οποία εκτείνεται χρονολογικά από τα τέλη της δεκαετίας του 1960 μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του 1980. Η σειρά χαρακτηρίζεται από γεωμετρικές συνθέσεις, οι οποίες αποπνέουν μια βαθιά αίσθηση πνευματικότητας και εσωτερικής αναζήτησης. Αφετηρία για τις συνθέσεις αυτές αποτελούν συχνά οι πειραματισμοί του με την τεχνική του κολάζ, παραδείγματα των οποίων περιλαμβάνονται σήμερα στην έκθεση. Το φως, η μουσικότητα και ο ρυθμός του χρώματος και της φόρμας, όπως και η αντίληψη της ζωγραφικής ως διαδικασίας ενόρασης αναδεικνύονται σε βασικές παραμέτρους του αφαιρετικού ιδιώματος που αναπτύσσει αυτή την περίοδο ο Λοϊζίδης.

Το 1968, ο ζωγράφος συμμετέχει στην Μπιενάλε της Αλεξάνδριας, ενώ το 1970, η σειρά Συνδυασμοί για Ενατένιση παρουσιάζεται αρχικά στο Institute of Contemporary Arts (ICA) στο Λονδίνο και στη συνέχεια στην Γκαλερί Albert White στο Τορόντο. Ακολουθούν οι ατομικές του εκθέσεις στην Galerie L'Angle Aigu στις Βρυξέλλες (1975) και στην γκαλερί Ακρόπολις στη Λευκωσία (1977). Η εκθεσιακή του δραστηριότητα συνεχίζεται μέχρι και τον θάνατό του το 1988. Γραπτά του, τα οποία συνοδεύουν ορισμένες από τις εκθέσεις του, αποκαλύπτουν τις καλλιτεχνικές και πνευματικές αναζητήσεις του. Γράφει σε κείμενό του στο πλαίσιο της έκθεσής του στη Λευκωσία το 1977: «Το έργο μου παραμένει για μένα τον ίδιο ένα είδος μυστηρίου. Χωρίς να εγκαταλείπω την αίσθηση και τον νου, αφήνοντας πλήρη ελευθερία στο ένστικτο και κυρίως προσπαθώντας να καταργήσω το 'εγώ', παραμένω πάντα μια ανοικτή δίοδος».